

ЩО ЛЮДИНА ВІНЕСЕ ІЗ
свого дитинства? Що від-
кине нещадно, що візьме із со-
бою у велике життя? Від цього
величезною мірою залежить,
якою буде вона, який слід за-
лишить після себе на землі.

— Людина починається з дитинства, — твердить у переда-
чі лікар-психолог В. Скумін. — «Е дивовижно чутливий світ.
Хто, так би мовити, неповно-
цінно прожив дитинство, той,
як правило, виростає незлагід-
ним, важким і для родинних
взаємин, і для спільної діяль-
ності в колективі.

Непроста це справа — вихо-
вати людину. І не стільки ви-
ростити її фізично, скільки

у колі сім'ї

26.V. 12.45. I РС

у колі сім'ї

створити як індивідуальність,
особистість, сформувати її ду-
шу. У цій першорядній вагі
справі величезна роль нале-
жить батькам, педагогам, вихо-
вателям. Та, передусім, батьки
є творцями дитячої душі. Щодня,
щохвилини вони своєю
поведінкою, вчинками, всім ук-
ладом життя формують характер і
психологію дитини, да-
ють перші уроки моральності.

— Не можна робити скидку
на вік малюка, — говорить
В. А. Скумін. — Дитяча душа —
це смістилище, яке можна за-
повнити добром або злом, чуй-
ністю або черствістю. І що са-
ме переважить — залежить від
того, чого більше в нас самих.

Звичайно дитина теж постій-
но «ліпить» себе, але знову ж
таки тут важливо те, кого во-
на прагне наслідувати, кого во-
ни вибирає за взірець. Змалку
батьки повинні прищеплювати
сину чи дочці любов до хоро-
ших книг, до прекрасної музи-
ки, поезії, до мистецтва, до
природи, до людей, вчити тур-
буватися про інших, дбати про
громадські, суспільні справи.
Хороше виховується на хоро-
шому, добро притягає добро
як магніт. Треба все робити,
щоб діти бачили зразковий
приклад, психологічно і прак-
тично готувалися продовжувати
нашу спільну справу, гаряче
любити Батьківщину.